

INSTRUCȚIUNI

privind vânzările de terenuri și/sau clădiri de către autoritățile publice

În temeiul art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 și al art. 30 alin. (1) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicate,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

1.1. Prezentele instrucțiuni se vor aplica vânzării de terenuri și/sau clădiri agenților economici de către autoritățile publice. Termenul autoritate publică include toate agențiile guvernamentale, autoritățile administrației publice centrale sau locale și alte organizații publice.

1.2. Prezentele instrucțiuni se aplică vânzării de terenuri și/sau clădiri din domeniul privat al statului, județului, orașului sau comunei și nu sunt aplicabile cazurilor în care autoritățile publice dau spre închiriere sau leasing terenuri și/sau clădiri.

CAPITOLUL II: Principii

2.1. Vânzarea prin intermediul unei proceduri de ofertă necondiționată

2.1.1. Vânzarea de terenuri și/sau clădiri în cadrul unei proceduri de ofertă deschisă și necondiționată, care a făcut obiectul unei publicități și care are aparența unei vânzări publice în cadrul căreia se acceptă cea mai bună sau unica ofertă, se face prin definiție, la valoarea pieței, și, în consecință, nu reprezintă ajutor de stat.

2.1.2. Este irelevant că o evaluare diferită a terenului și/sau clădirii a fost efectuată anterior procedurii de ofertă necondiționată, de exemplu în scopuri contabile sau pentru a se stabili o valoare de licitare inițială minimală.

2.1.3. O ofertă a făcut obiectul unei publicități atunci când este făcută publică în mod repetat, pe o perioadă rezonabil de îndelungată (două luni sau mai mult), în ziarele de difuzare națională, revistele de proprietăți imobiliare sau alte publicații specifice și prin intermediul agenților imobiliari, adresându-se unei arii largi de potențiali cumpărători.

2.1.4. Oferta de vânzare de terenuri și/sau clădiri, care, datorită valorii ridicate a acestora sau altor caracteristici, ar putea să atragă investitorii care operează la scară europeană sau internațională, va fi publicată în periodice de circulație internațională. O asemenea ofertă ar trebui, de asemenea, să fie făcută cunoscută prin intermediul agenților imobiliari care se adresează clienților din Europa sau de pe plan internațional.

2.1.5. O ofertă este necondiționată atunci când un cumpărător este, în general, liber să achiziționeze terenul și/sau clădirea și să le utilizeze în interes propriu. Pot fi impuse restricții pentru a se preveni afectarea unui interes public general, pentru respectarea normelor de protecție a mediului sau pentru a se evita ofertele cu scop pur speculativ. Restricțiile referitoare la planurile urbane și regionale impuse proprietarilor, în conformitate cu legislația națională privind folosirea terenurilor și/sau clădirilor, nu afectează natura necondiționată a unei oferte.

2.1.6. Dacă există o condiție privind vânzarea, conform căreia viitorul proprietar trebuie să-și asume obligații specifice (altele decât cele care rezultă din legislația națională, dintr-o decizie a autorităților publice sau din obligații legate de protecția și conservarea generală a mediului și de sănătatea publică) în beneficiul autorităților publice sau în interesul public general, oferta trebuie privită ca "necondiționată" conform pct. 2.1.5 doar dacă potențiali cumpărători trebuie și au posibilitatea să îndeplinească respectivele obligații, chiar dacă exercită sau nu o activitate economică și oricare ar fi natura acesteia.

2.2. Vânzarea încheiată în urma altei proceduri decât cea de ofertă necondiționată. Evaluarea de către un expert independent

2.2.1. Dacă autoritățile publice nu intenționează să apeleze la o procedură similară celei descrise la pct. 2.1, trebuie efectuată o evaluare de către unul sau mai mulți experți independenți, înainte de negocierea vânzării, pentru a se stabili valoarea de piață, pe baza

indicatorilor de piață general acceptați și a criteriilor de evaluare general admise. Prin urmare, prețul pieței astfel stabilit este prețul minim de achiziționare care poate fi acceptat fără a se acorda un ajutor de stat.

2.2.2. Un expert însărcinat cu evaluarea bunurilor este o persoană care se bucură de o bună reputație și care:

a) posedă o diplomă corespunzătoare, eliberată de un centru de formare recunoscut oficial, sau un titlu universitar echivalent;

b) are experiența și competența necesare în evaluarea terenurilor și/sau clădirilor cu localizarea și de categoria bunurilor respective.

Dacă nu există titluri universitare potrivite, expertul însărcinat cu evaluarea bunurilor trebuie să fie membru al unei organizații recunoscute profesional care are în sarcină evaluarea terenurilor, clădirilor și:

a) este numit de instanțele sau organele jurisdicționale competente; sau

b) deține un atestat de specialitate și un nivel suficient de pregătire având cel puțin 3 ani de experiență practică postcalificare în evaluarea terenurilor și/sau clădirilor.

2.2.3. Expertul trebuie să fie independent în îndeplinirea obligațiilor sale, adică autoritățile publice nu sunt abilitate să emită ordine care privesc rezultatele evaluării. Organismele publice de evaluare și funcționarii publici sau alți angajați ai acestora sunt considerați independenți doar în măsura în care este efectiv exclus ca evaluările lor să fie influențate de o manieră abuzivă.

2.2.4. Valoarea de piață semnifică prețul la care terenul și/sau clădirea ar putea fi vândute, la data evaluării, prin contract privat încheiat între un vânzător decidând liber și un cumpărător independent, înțeles fiind că bunul a făcut obiectul unei oferte publice, condițiile pieței permit o vânzare în condiții normale și că termenul disponibil pentru negocierea vânzării este normal, având în vedere natura bunului.

2.3. Aplicarea marjei de 5%

2.3.1. Dacă, după încercări rezonabile pentru a vinde terenul și/sau clădirea la valoarea de piață, se dovedește că prețul fixat de evaluator nu poate fi obținut, prețul terenurilor și/sau clădirilor poate fi diminuat cu până la 5%, diminuare care poate fi considerată a fi justificată de condițiile pieței. Dacă, după o perioadă rezonabilă, se dovedește că terenurile și/sau clădirile în cauză nu pot fi vândute la prețul fixat de evaluator, diminuat cu 5%, o nouă evaluare poate fi realizată, iar pentru aceasta se va ține cont de experiența dobândită anterior de către expert și de ofertele primite până la acea dată.

2.4. Obligații specifice

2.4.1. Vânzarea de terenuri și/sau clădiri poate fi prevăzută, pentru interesul general, cu obligații specifice legate de terenurile și/sau clădirile respective, iar nu de persoana cumpărătorului sau de activitățile sale economice, sub condiția ca oricare potențial cumpărător să fie ținut de ele și, în principiu, să fie în măsură să-și asume asemenea obligații, indiferent că el exercită sau nu o activitate economică, oricare ar fi natura acesteia.

2.4.2. Inconveniente economice inerente obligațiilor specifice trebuie să fie evaluate distinct de experți independenți și pot fi deduse din prețul de cumpărare. Obligațiile pe care cumpărătorul și le asumă, cel puțin parțial, în propriul său interes trebuie să fie evaluate ținându-se seama de faptul că pot constitui un avantaj cum ar fi: publicitate, sponsorizare sportivă și culturală, imagine, ameliorare a ambiantului cumpărătorului sau cu privire la activitățile de agrement pentru personalul acestuia.

2.4.3. Sarcinile economice aferente obligațiilor care, potrivit dreptului comun, se aplică tuturor proprietarilor funciari nu trebuie să fie deduse din prețul de cumpărare. Astfel de sarcini pot fi: îngrijirea și întreținerea terenurilor și/sau a clădirilor ori plata de taxe și cheltuieli similare.

2.5. Costuri suportate de autoritatea publică

2.5.1. Costurile inițiale suportate de autoritatea publică cu dobândirea terenului și/sau clădirii constituie un parametru al valorii de piață, dacă nu a trecut o perioadă semnificativă între data achiziției și cea a vânzării terenului și/sau clădirii în cauză.

2.5.2. În principiu, valoarea de piață nu trebuie să fie fixată sub costurile inițiale o perioadă de cel puțin 3 ani după achiziția terenului și/sau clădirii, în afară de cazul în care expertul

independent constată expres un recul general al valorii de circulație a terenurilor și/sau clădirilor pe piața în cauză.

CAPITOLUL III: Notificarea

3.1. În vederea stabilirii existenței unui ajutor de stat, cât și a modului în care acesta afectează acordurile internaționale la care România este parte, furnizorii ajutorului de stat trebuie să notifice Consiliului Concurenței următoarele tranzacții:

a) orice vânzare care nu a fost încheiată pe baza unei proceduri de ofertă deschisă și necondiționată, cuprinzând/prevăzând vânzarea către cel mai bun ofertant sau către unicul ofertant;

b) orice vânzare care a avut loc în lipsa unei asemenea proceduri, la o valoare inferioară celei de pe piață, așa cum a fost stabilită de experți independenți.

CAPITOLUL IV: Plângeri

4.1. Atunci când Consiliul Concurenței primește o plângere sau o sesizare din partea unui terț, care se referă la existența unui element de ajutor de stat într-un acord de vânzare de terenuri și/sau clădiri de către autoritățile publice, acesta va stabili că ajutorul de stat nu este implicat, dacă, în urma analizării informațiilor comunicate de către furnizorii ajutorului de stat, constată că regulile prevăzute la cap. II au fost respectate.

CAPITOLUL V: Dispoziții finale

5. Condiții pentru aplicarea prezentelor instrucțiuni

5.1. Dispozițiile prezentelor instrucțiuni se vor aplica în conformitate cu Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii ale notificării unui ajutor de stat și cu Regulamentul privind pragul minim al ajutorului de stat care nu cade sub incidența obligației de notificare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 27/2000.

6. Ajutorul de stat care nu intră sub incidența prezentelor instrucțiuni

6.1. Prezentele instrucțiuni se aplică ajutoarelor de stat acordate pentru vânzarea de terenuri și clădiri de către autoritățile publice, notificate după intrarea în vigoare a acestor instrucțiuni, precum și atunci când ajutoarele de stat au fost notificate înainte de intrarea lor în vigoare, dar decizia Consiliului Concurenței este ulterioară acestei date sau Consiliul Concurenței nu a emis încă o decizie.

7. Punerea în aplicare

7.1. Prezentele instrucțiuni se adoptă prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și intră în vigoare după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.